

ΙΩΑΝΝΟΥ Κ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΥ ΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΚΟΙΝ. ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΤΟ ΔΙΚΑΙΟΝ ΠΕΡΙ ΦΑΡΜΑΚΕΙΩΝ

*«Ἄσθης μὲν τύρρανος, ὡς φησι Τιμόθεος·
νόμος δὲ πάντων Βασιλεύς, κατὰ Πλάτωνα ἐστὶ».*
Πλούτ. Δημήτρ. ΜΒ.

ΔΙΑΤΡΙΒΗ ΕΠΙ ΔΙΔΑΚΤΟΡΙΑ,
ΥΠΟΒΛΗΘΕΙΣΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΤΩΝ ΝΟΜΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

*Δρ. Κύριον
Χρήστον Ἀρβανίτην
Τεχνικῆς Προνοίας
Παρασκευαστοῦ*

ΑΘΗΝΑΙ
1967

ΣΤ Ο φαρμακοποιός καίτοι θεωρείται έμπορος, έν τούτοις ώς έλέγχθη, έν τή άσκήσει του έμπορίου αυτού στερείται του στοιχειώδους δικαιώματος της διαφήμισης των υπ' αυτού πωλουμένων προϊόντων⁹³⁾ και διή των βασικών τοιούτων, των φαρμάκων (άρθρ. 43 ν. 5607/32, άρθρ. 18, 19 Β.Α. 20.9.1955), όπερ όμως δικαίωμα ρητώς άναγνωρίζεται, οχι μόνον εις τους έμπόρους, αλλά και εις τή πάσης φύσεως πρόσωπα και επαγγέλματα⁹⁴⁾. Η άπαγόρευσις αυτή αναφέρεται εις όλα τή μέσα διαφήμισης, ήτοι τον τύπον, τή ραδιόφωνον, τον κινηματογράφον, ώς και πάντα έτερον τρόπον δημοσιότητος, λ.χ. φείγ-βολάν κλ. (άρθρ. 18 Β.Α. 20.9.55) των παραβατών τιμωρουμένων, άφ' ενός μόν διοικητικώς υπό του Υπουργού Κοιν. Προνοίας ή του οικείου Νομάρχου, διά προστίμου 1.000 έως 2.000 δραχμών (άρθρ. 43 § 3 ν. 5607/32), άφ' έτέρου δέ Πειθαρχικώς υπό του Πειθαρχικού Συμβουλίου του οικείου Φαρμακευτικού Συλλόγου, διά των ποινών του άρθρου 67 του ν. 3601/28, ώς τούτο έτροκοποιήθη υπό της § 1 του άρθρου 9 του Ν.Α. 4111/60. Κατ' εξαίρεσιν των άνωτέρω άπαγορευτικών διατάξεων επιτρέπεται ή έλευθέρα διαφήμισις υπό των φαρμακοποιών, των έν τοις φαρμακείοις πωλουμένων Ιατρικών βοηθημάτων, καλλυντικών, οπτικών, ορθοπεδικών όργάνων και ειδών άνατύξεως βρεφών και παιδων (άρθρ. 13 ν. 4041/60, Β.Α. 747/60).

Ζ. Άλλοδαπή Νομοθεσία : 1) **Άγγλίο :** Τά φαρμακεία έκτός των φαρμακευτικών και Ιατρικών ειδών δύνανται νά πωλώσι και έτερα αντικείμενα, πλην όμως οι δεοντολογικοί κανόνες άπαγορεύουσι τοιαύτας πωλήσεις. Η πώλησις των φαρμάκων ενεργείται δι' Ιατρικής συνταγής⁹⁵⁾ λιανικώς και σπανίως χονδρικώς. 2) **Αδστρία :** Η πώλησις των φαρμάκων ενεργείται είτε λιανικώς, είτε χονδρικώς, δι' Ιατρικής συνταγής ή έλευθέρως. Τά φάρμακα, τή οποία άπαγορεύεται νά πωλώνται άνευ Ιατρικής συνταγής, όρίζονται υπό του νόμου. Βάσει Ιατρικής συνταγής πωλούνται μεταξύ άλλων, όρροι, έμβόλια, παρασκευάσματα εκ παθογόνων βακτηριδίων και φάρμακα με δραστικώς ενεργούσας ύλας, π.χ. παρασκευάσματα εκ βαρβιτουρικών δξέων, σουλφαμίδες κλ. 3) **Βέλγιον :** Η πώλησις των φαρμάκων ενεργείται μόνον λιανικώς δι' Ιατρικής συνταγής ή έλευθέρως. Βάσει Ιατρικής συνταγής πωλούνται τή θεωρούμενα ώς επικίνδυνα φάρμακα. 4) **Γαλλία :** Άπαγορεύεται εις τους φαρμακοποιούς ή παράδοσις συνθέτων φαρμάκων άνευ Ιατρικής συνταγής, πλην όμως δύνανται ούτοι νά πωλώσι έλευθέρως φάρμακα καταχωρημένα εις τον φαρμακευτικόν κώδικα ή μνημονευόμενα εις τή δελτίον

93. Όρα κεφ. Β' § Η περ. Β'.

94. *Ι. Σπανδοπούλου*, Η διαφήμισις, έν Έπιστ. Έπετηρίδι Παντείου Σχολής, έτος 1952 - 1953 σ. 240. *Κ. Γιαννοπούλου*, Η διαφήμισις και αι ενεργούσαι αυτών έπιχειρήσεις, έξ έπόψεως Φορολογικού Δικαίου, Έπ. Δ.Α.Α.Δ. τόμ. Γ', σ. 173 ύποθ. 2.

95. Encyclopaedia Britannica, τόμ. 17, 1950, σ. 693.